

A N N O T A T I O.

I. Distt. 1—25. praeludunt poemati tresque eos continent locos, qui iuxta technicos magni poematis, महाकाव्यं, praeludium constituunt, significationem argumenti, invocationem numinis, precesque pro salute auditorum. Sic enim talis carminis praeludium definit versus, e Kâvyâdarço a schol. A. excitatus: आशीर्नमस्क्रिया वस्तुनिर्देशो वापि तन्मुखं। Inscriptionibus finalibus saepius magnum dicitur Gitagovinda poema et vix obstat, quod sex tantum poemata hoc nomine digna habita fuisse docuerit Colebrookius, As. Res. X. p. 409; nam apud antiquiores frustra huius sententiae testimonia indagavi. Ut ut hoc sit, in argumenti significatione ita versatur noster, ut scenam carminis, ripam Yamunae fluvii, enarret indicetque, quae antea Krishnam inter et Radham intercesserint amoris negotia. In hoc scenicorum poetarum morem sequi videtur Jayadevas, quod et nomen suum profert et aemulos sui carpit; idem fecit Bhavabhutes in prologo Mâlatimâdhavae.

प्राप्य, ab आप् eo sensu, ut sit facere, ut aliquis adveniat, quo tendat, Râm. II, 40, 11. क्षिप्रं त्वां प्रापयिष्यामि यत्र मां राम वक्ष्यसे। Quod moneo, ne h. l. causs. radic. इ पonas. — In नन्द insigniter hallucinatur schol. A. explicans: iucunda exhortatione scil. amicae, Radham, ut eat, rogantis: इत्थं अनेन प्रकारेण नन्दयतीति नन्दः। नन्दश्चासौ निदेशश्चेति नन्दश्चैराधिकास्तत्त्वोचनं तस्याश्चलितयोः। Rectius D. नन्दस्यात्तया. Nandas pastor nutritor fuit iuvenis Krishnae. Uterque licentiam poetae in hoc praetermittit, quod sermo Nandae ad Radham solam se convertit, इत्थं- चलितयोः autem etiam Krishnam respicit. — प्रत्य^० = कुम्भेनोपलक्षितो दुग्धः कुम्भदुग्धः। अश्विनः कुम्भदुग्धोऽथ कुम्भदुग्धस्तं लक्ष्मीकृत्य। A. — त्रि, vincere, praevalere, bene se habere, unde in salutandis regibus et proceribus et adorandis divinis ponitur plane eundem in modum, atque apud nos *vivat*. Sic saepenumero in fabulis त्रयतु देवः; hinc explica, quod sibi velit lusus in verbo त्रय, Mudrâ Râx. p. 17. cf. Wils. not. II. p. 164. ed. alt.